

Redakteur - Besitzer W. Jurukoff. **Varnaer Nachrichten** Varna, den 7. Februar 1916 5 Cent.

Der bulgarische Kronprinz Boris im Kriege.

Der Kronprinz.

Der Korrespondent der Zeitung „Utro“ Herr Jw. Dragoschinoff der wie bekannt ist, während seines Aufenthalts im bulgarischen Hauptquartier eine Unterredung mit dem bulgarischen Oberbefehlshaber Generalmajor Gekoff hatte, hatte Gelegenheit, den bulgarischen Kronprinzen Boris der zum bulgarischen Hauptquartier attachiert ist, näher kennen zu lernen. Der Eindruck den der Prinz auf ihn gemacht hat, gibt er in einem schönen Artikel wieder; er gibt dem bulgarischen Volke, das seinen Kronprinzen sehr liebt, volles Recht. Der Bulgare liebt das Bescheidene, und bescheiden ist der Kronprinz in seinem ganzen Wesen.

Prinz Boris hat von seinem Vater unerschöpfliche Energie und von seiner Mutter die Mildherzigkeit geerbt. Bei ihm imponiert mehr seine Person als seine gesellschaftliche Stellung. Wer das Glück hatte, den Prinzen näher kennen zu lernen, muss gestehen, dass in ihm etwas Aussergewöhnliches liegt; er stellt deutlich den Charakter des Volkes, das er einst regiert dar.

Wenn diese, seine Eigenschaften wirklich die Frucht der Erziehung, die ihn sein Vater gegeben hat ist, so können die Bulgaren sagen, dass König Ferdinand gut sein Volk kennen gelernt hat.

Die Wohnung des Prinzen.

Bei der bulgarischen Mobilmachung ist der Kronprinz Boris zum Oberbefehlshaber attachiert worden und seitdem befindet er sich in Küstendil im Hauptquartier.

Hier wohnt er in einem einfachen einstöckigen Hause, an einer der Nebenstrassen der Stadt. Drei Zimmer des Hauses sind vom Kronprinzen bewohnt, in den anderen Zimmern wohnen die Hausbesitzer. In einem dieser drei Zimmer wohnt der Kronprinz, im zweiten sein Adjutant und im dritten sein Ordonanz.

Die Einrichtung seines Zimmers ist sehr einfach: ein eisernes Bett, ein Waschtisch, ein Schreibtisch auf welchem ein Telefonapparat steht, ein kleines Sofa und ein grösseres, auf dem die Kleider des Kronprinzen liegen, da sich im Zimmer kein Kleiderschrank befindet. An der Wand hängt eine Wanduhr, mit leuchtendem Zifferblatt.

Das Bett des Kronprinzen ist mit einer gewöhnlichen Soldatendecke bedeckt. Dem Hausbesitzer, der sich bemühte, dass Zimmer schön zu möblieren, sagte der Kronprinz: „In Kriegszeit ist jeder Komfort überflüssig. Der Soldat braucht nur das unumgänglich Notwendige,

alles Ueberflüssige beschwert ihm nur das Leben.“

Jeder Bulgare ist mit diesem Satze einverstanden, da ihn das bulgarische Sprichwort „Die Umstände und die Zeit lernen den Menschen“ bestätigt.

Der Kronprinz Boris trägt immer seine Felduniform und einen Soldatenmantel.

Der Prinz bei der Arbeit

Von Morgens früh bis 1 Uhr nachmittags arbeitet der Kronprinz beim Oberbefehlshaber General Gekoff und dem Stabschef Jostoff. Um 1,30 Uhr gehen alle im Offizierskasino zum Mittagessen. Nach dem Essen macht der Kronprinz eine Spazierfahrt im Automobil, oder führt seine separaten Arbeiten aus.

Prinz Boris ist ein ausgezeichneter Mechaniker, er repariert selbst sein Automobil. Vor einigen Tagen war dieses defekt, der Prinz zerlegte die Maschine, besserte sie aus und bei der Probe ging das Automobil zum grossen Erstaunen der Anwesenden tadellos.

Der Oberbefehlshaber ist sehr beschäftigt und öfters arbeitet er bis in die Nacht hinein. Jedesmal ist der Kronprinz bei ihm, um ihm zu helfen.

Im der Front.

Während den Schlachten gegen die Anglo-Franzosen hat man den Kronprinzen an der Front gesehen, wie er die Befehle des Oberbefehlshabers erteilte, oder dem Gange der Operationen folgte. Viele Augenzeugen stimmen über seinen Mut. Er bleibt kaltblütig an Stellen die von der feindlichen Artillerie beschossen werden und sehr oft fürchteten die ihn umgaben um sein Leben und baten ihn, sich in Sicherheit zu bringen.

Der Kronprinz hat eine wirklich unerschöpfliche Energie; manchmal sah man ihn den ganzen Tag reiten und am folgenden Abende im Hauptquartier arbeiten. Diejenigen die mit ihm sind staunen wie eine solche Energie in einem Körper der schwächlich aussieht, verborgen sein kann.

Der Kronprinz als Soldat.

Prinz Boris ist ein strenger Anhänger der Disziplin. Herr Dragoschinoff hat sich davon überzeugen können als er mit dem Oberbefehlshaber im Hauptquartier im Gespräch stand. Der Kronprinz trat ins Zimmer und grüsste nach den Militärischen Vorschriften wie man vor einem Obersten grüssen muss.

Der Kronprinz ist mit allen äusserst lebenswürdig und folgt immer ganz genau der militärischen Disziplin.

Съществената отличителност на съюза.

М-ръ Хр. С-й-въ Варна.

Мирновременната пристъпност на всеки народ дава пълна характеристика на наклонностите му към човешкоубийства, кръвожадност, грабежи, разбойничества и др. Тази пристъпност ни посочва и желанията на народите за воюване, както и стремежа за проявяване на варваризъм в борбата.

Професора по социалните науки при университета в Бордо е издал съчинението „Пръстъпността в Германия и войната“. Съчинението ни дава пълно изследване на пръстъпленията и нарушенията в последните 25 години. Изследванията на пръстъпността са изчислявани на всеки 100000 жители.

Пръзъ годините 1882—85 е имало 679 пръстъпления и 49 нарушения; убийства—0,5. В 1886—90 години—693 пръстъпления и 59 нарушения; убийства—0,5. (Пръзъ 1896—99 години е имало 803 пръстъпления и 76 нарушения; убийства—0,5.

Съчинението отблъзва постоянното намаляване на незначителния в Германия процент на убийства. За сравнение ние даваме следните цифри на убийства в някои държави. В един милион жители е имало следните цифри убийства: в Италия—96; Испания—76, Русия—75; Австро Унгария—46; Румъния—40; Португалия—23; Швейцария—16; Франция—15; Белгия—14; Германия—10. Процента на пръстъпленията в държавите на Съглашението е извънредно голям. Франция се отличава с противонаравствената си пристъпност, разбойничествата и грабежите.

Англия—със грабежите разбойничествата и апашествата. А количеството на убийствата се вижда от пръведените цифрови данни.

Процента на обикновената пристъпност в държавите на съюза е съвършено незначителен. Минималността на количествата на убийствата се вижда от статистическите данни. Малка е пристъпността и в пръдпоследния член на съюза—България.

От пръведените цифрови данни се вижда пристъпността в държавите на съглашението и съюза. Никакви сравнения не могат да се правят.

Малката пристъпност в държавите от съюза изпъква добрата национална дисциплинираност, нравственост и културност, както и високото състояние на правото в държавия и обществения живот.

Поета Валтеръ пръзъ 1200 год. в едно стихотворение възпъва доброто възпитание и високата честност на германците. Монтенъ пише за германците: „Всичко у тях е пълно съ удобство и любезност, а особено съ правосъдие и положителност“.

Въ отпавеното си писмо до германския драматург Герхартъ Хауптманъ; френския писател Роменъ Роланъ пише за Германия: „Менъ е добър известно духовното и моралното величие на вашия мощен народъ. Знемъ какво дължа аз на мислителите на благородна Германия“.

У доста автори сръщаме добри отзиви за отличните качества и добродетели на народите от съюза.

Народи, у които има малък процент убийства не желаят войната. Тъ съ миролюбиви. Последните дипломатическите разкрития потвърдяват истината, че съглашението е пръдизвикало сегашната европейска война. Англичанина Хустонъ Стевертъ Чемберленъ, синъ на английския адмиралъ Чемберленъ, въ брошурата си „A propos de la guerre“ пише: „Англия е онази, която пръдизвика войната въ Англия всички очакваха съ нетърпение войната, защото таят въ себе си слъпата умраза къмъ Германия. Въ Германия пъма нито единъ човъкъ, който да е искалъ войната...“

Огданна девиза на английската държавна политика е: „война, търговия и пиратство.“

И другите държави на съюза не съ желали войната. България влъзе въ редовете на борбата, когато чашата на търпението прълъ.

Народи, у които има малка пристъпност и незаблъжлив процентъ убийства, тъ не съ кръвожадни и не желаят войната. Историята ни посочва, че народите от съюза изобщо рѣдко съ воювали.

Народите съ незначителната пристъпност не проявяват варваризъм и безчовъчие въ войната. Пръзъ време на балканската ни война цълата пръса на съглашението, особено тая на продажна Франция, обвиняваха България въ варваризъм. Карнеджиевата анкета обаче раскри варваризма въ Сърбия, а констатира хуманност въ България. Слъдъ избухването на сегашната война цълата преса на Съглашението нарича съюзните държави—„крвожадни варвари“. Обаче последните събития откриват истината, че не съюзните държави съ варвари, а тия от съглашението. Чемберленъ пише: Германците не съ и не съ били варвари. Пръзъ 1870 г. французите ханъха пръстите на санитарите, които ги лъкуваха. Даже слъдъ погрома на Франция пръзъ 1871 г. когато азъ отидохъ тамъ не чухъ никого да се оплаква отъ някакви звърства и жестокости на нѣмските войници.

Наполеонъ Велики винаги е говорилъ, че пръзъ войните му въ Германия, никой неговъ войникъ не е билъ убитъ отъ населението.

Историята ни твърди, че въ войните, съюзните държави не съ проявявали варваризъм. Тъ не проявяват и сега. Специалният пратеникъ на агенцията „Райтеръ“ г. Ценрдесъ отблъзва въ в. „Le Temps“ хуманността и великодушното на българите.

Безгранични бѣха клѣветите на Съглашението за варваризма на съюзните войски. Истината обаче е вече открита. Не съюза, а Съглашението се отличава съ своя варваризъм и безчовъчие. Пристъпниците въ мирно време съ пристъпници и въ войната.

Съществената отличителност

на съюза въ мирно време е бѣлъжита отличителност въ време на война. Съюзните народи съ днесъ великодушни и хуманни не като побѣдители, а като народи, които въ мирно време изобщо малко познаватъ пристъпността и нарушенията на законите.

ШПИОНАЖА ВЪ АТИНА.

В. „Хроносъ“ отъ 3 януари публикува слѣдните изъяснения на единъ видъ дипломатъ въ Атина:

Кралъ Константинъ мотивира и разумно отхвърля претенциите на Съглашението за въоръжената намѣса на Гърция въ сегашната война. Туй, обаче, озлоби Англия и Франция, които, за да насялятъ Гърция, почнаха да окупиратъ едно слѣд друго острови пристанища, градове. Това непосредствено обзвръждаване за тяхъ на окупирани отъ войските имъ мѣста ни навежда до мисълта, че не е изключено евентуално отзоваване на англо-френците и прѣдъ Атина и повторението на печалните дни, които прѣзъ 1854 година. Съ това тъ съ искатъ да стмѣятъ на онези кръгове, които не съ съгласиха да тръгнатъ по волята имъ и да услужатъ на интересите имъ. Кралътъ и народътъ, разбира се, като единъ човѣкъ ще възстанатъ противъ тѣзи насиления, защото и търпението има свои граници.

„Атина, прѣдължилъ дипломатътъ е заобиколена и прѣпълнена съ много шпиони—чужденци и гърци. Така, офицерите отъ чуждите мисии въ Гърция, по край друго, изпълняватъ и съгледническа роля. Тъ иматъ много свои агенти, пръснати по разни мѣста и вербувани отъ разни съсловия: гърци политици, войводи, четници, а паши, шофьори, файтонджии, стражари и пр. и пр. Такива агенти, които уведомяватъ за всичко г. Венизелосъ и легациите, има по всички министерства, па и въ самия дворецъ.“

КЪЩА СЪ 3

стаи и кухня въ центра на града да има вода се търси подъ наемъ отъ малочленно семейство.

Споразумѣние вѣстникарска агенция до кафене „Валкайтъ“.

ВАЖНО

Госпожа Немцойка, открива училище по Немски езикъ споразумѣние ул. „Франга“, № 8. 2—3

ГОТВАЧКА

знаеща да готви по нѣмска и българска кухня, търси мѣсто при малочленно семейство.

Адресъ: ул. „Моршалонъ“ № 3, IV уч. 2—4

ВАРНАНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 573

гр. Варна, 19 януарий 1916 год.

Обявява се на интересующите се, че въ кметството на 23 февруарий т. г. отъ 4—5 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на разни канцеларски принадлежности за общината за пръзъ 1916 год.

Приблизителна стойностъ 5000 лв. Залогъ 5% — 250 лв.

Конкуренцията трѣбва да се съобразяватъ съ Чл. чл. 11—14 отъ закона за обществените прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

БАЙ ДИМИТЪРЪ всѣки день продава по 5—6 тави кифли-кузунаци. Който не е ялъ отъ бай Димитровите кифли-кузунаци, нищо не знае.

„Малка Печалба“, ежедневно си ѣтдѣля отъ малкото печалба за кифли-кузунаци. 8—0

Манийонка Димитрова

(учителка)

и
Александър НедевъО О ЗГОДЕНИ О О
1 януарий 1916 год.

гр. Карлово

гр. Балчикъ

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 647.

Варна, 21 януарий 1916 год.

Обявява се на интересующитъ се, че на 24 февруарий т. г. 10 часа прѣди обѣдъ въ кметството ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на закупачъ общинския приходъ БАЧЪ за врѣме, отъ денѣтъ на сключване договора до 31 декемврий 1916 год.

Приблизителна стойность 45,500 лв.

Залогъ за правоучастие 5% — 2275 лв.

Конкурентитъ трѣбва да се съобразяватъ съ чл. чл. 11 — 14 отъ закона за общественитъ прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ПАНАХИДА.

По случай 40 дни отъ смъртта на незабравимия ни и скъпъ съпругъ и татко

Никола Грековъ

на 24 т. г. ще се отслужи панахида въ църквата „Усп. ПР. БОГОРОДИЦА“ гр. Варна слѣдъ божествената литургия. Поканватъ се всички познати.

ОТЪ ОПЕЧ. СЪМЕЙСТВО.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 574

гр. Варна, 19 януарий 1916 год.

Обявява се, че въ кметството на 23 февруарий т. г. 10 часа прѣди обѣдъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за подвързането на разни общински книги прѣзъ 1916 година.

Приблизителна стойность 1000 лв.

Залогъ 5% — 50 лв.

Конкурентитъ трѣбва да се съобразяватъ съ Чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитъ прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ТЮТЮНЪ на ЕДРО

Съобщавамъ на всички бакали и тютюнопродавци че отъ 1 януари тази година открихъ голѣмъ смладъ за тютюнъ отъ всички фабрики въ царството и ще продавамъ съ най-низки цѣни. Склада ми се намира, въ IV уч. ул. „Владиславъ“ 48, „Ташйолу“

5—7 Съ почитъ: **Сотиръ Яневъ** (бакалинъ).

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 572

гр. Варна, 19 януарий 1916 год.

Обявява се на интересующитъ, че въ кметството на 22 февруарий т. г. отъ 4—5 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на разни строителни материяли прѣзъ 1916 г. нуждни за подържане на градскитъ здания, водопроводи, канали, пжтища, мостове и др.

Приблизителна стойность 6000 лв. Залогъ 5% — 300 лв.

Конкурентитъ трѣбва да се съобразяватъ съ Чл. чл. 11—14 отъ закона за общественитъ прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

ГЕРМАНЕЦЪ

Авиаторъ, търси учителъ по български, дама или господинъ, знающъ нѣмски, английски, евентуално и френски. Оферти редакцията.

2—2

Изгубени

сж 3 ключа за наса изъ мусалата. Който ги е намѣрилъ умолява се да ги донесе въ редакцията ни гдѣто ще получи прилично възнаграждение.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 571

гр. Варна, 19 януарий 1916 година.

Обявява се на интересующитъ, че въ кметството на 22 февруарий т. г. отъ 10—11 часа прѣди обѣдъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за печатането на Общинския Вѣстникъ и разни други книжа и бланки за прѣзъ 1916 год.

Приблизителна стойность 6000 лв. Залогъ 5% — 300 лв.

Конкурентитъ трѣбва да се съобразяватъ съ Чл. чл. 11 — 14 отъ закона за общественитъ прѣдприятия.

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

Изъ русия печать

„РУСКОЕ СЛОВО“ отъ 5 януари бѣлѣжи: Местната криза въ Москва е извънредно много изострена. Въ нормално врѣме се доставяха не по-малко отъ 3500 глави едъръ добитѣкъ, а вчера бѣше доставено всичко 593 бика и 128 глави, т. е. 20% отъ обикновеното количество. Това прѣдизвика истинска паника всрѣдъ месаритъ. Може да бѣде раздадено за продажба едно количество само отъ около 400 глави, а търговцитъ на мѣсо въ Москва надвѣшаватъ 1000 души.

Месаритъ искаха обяснения отъ прѣдседателя на борсата за месо М. П. Гуровъ, защо добитѣкъ не се донася въ Москва, а се крие въ близкитъ градове и защо комитетъ не ходатайствува прѣдъ московската администрация за повишаване таксата на мѣсото. Обясненията на Гурова не удовлетвориха търговцитъ. Чуваха се гласове: — „Долу прѣдседателя на комитетъ! Долу всички членове! Ще изберемъ новъ комитетъ, който ще работи и нѣма да се занимава съ лични смѣтки.“

Причинитъ за така неочаквано явилитъ се кризисъ на местния пазаръ сж ясни. Нито разстройството въ съобщенията, нито общия недостатѣкъ на месо въ страната не влияятъ за това, тъй като напоследѣкъ не сж отбѣлѣзани никакви нови усложнения въ тази областъ. Наопаки, транспортътъ днесъ е по уреденъ отъ колкото досега. Разстройството въ прѣвоза прѣдизвика, наистина, местната криза и продължава да я поддържа въ известни прѣдѣли, но не разшири тѣзи прѣдѣли до пълното лишаване на Москва отъ свѣжо мѣсо. Въ централния промишленъ районъ се докарва достатъчно месо, но се изпраща не въ Москва, а въ Валдимиръ, Тула, Рязанъ, Релъ и други гжсто населени мѣста. Отъ само себе си се разбира, че добитѣкъ се изпраща въ поменатитъ градове, защото тамъ може да бѣде продаденъ на по износни цѣни.

„НОВОЕ ВРЕМЕ“ отъ 6 т. м. пише: Достояно за внимание е отношението на „культурна“ Филандрия къмъ настоящата война и къмъ връзкитъ ѝ съ Русия. Не говоримъ за финския народъ, навѣрно послушенъ и приятелски къмъ Русия, за ония интелигентни кръжове, които правятъ нейната „политика“ проявяватъ своя провинциаленъ шовинизъмъ. Днесъ тѣзи колишкани сж си поставили за цѣль да уронятъ и безъ това надналия курсъ на рублата въ Филандрия. Нашата прѣстолична областъ благодарение на войната и своя „неутралитетъ“, присътена отъ пари и мѣстнитъ шведомани започватъ да хранятъ гордата идея за сепаратна финансова икономическа политика, насочена въ явна връда на империята. За жалостъ, тази идея лекомислено се подкрепя и у насъ съ проектъ за нѣкакъвъ „заемъ“ въ Филандрия, съкашъ тя е самостоятелна и можща държава. А за материалното участие на Филандрия въ войната не се повдига даже разговоръ. Кѣмъ добро ли ще ни заведе това „непротивление“?

Щомъ избухна общоевропейската война — пише в. „Рѣчь“ отъ 5 т. м. — група депутати внесоха законодателно прѣдложение въ Думата за борба съ подкупничеството на чиновницитъ. Депутатитъ засвидѣтелствуваха съ това своята практическа опитность. Цѣлото наше минало грѣмко ни напомня, че въ това отношение сж нуждни

най-рѣшителнитъ и неотложни мѣрки. А между това мина година и половина, докато се яви отзвукъ на поменатото законодателно прѣдложение. Този значителенъ промеждутѣкъ на врѣме не намали за голѣмо съжаление, нуждата отъ тѣзи мѣрки, а само настойчиво подчерта необходимостта имъ. И ето министерството прѣдлага да се почне борбата съ подкупничеството чрѣзъ усиляването на репресии.

Това срѣдство е толкова старо и толкова пжти провѣрвано, че даже ни е неловко да говоримъ за него и да доказваме неговата безцѣлность. Нима въ това отношение нѣкога е прѣдставала въобще борбата съ подкупа? Нима сждилищата не взимаха непрѣкъснато мѣрките, които днесъ министерството на правосъдието прѣпоръчва, и нима тѣзи мѣрки доведоха до нѣкакъвъ резултатъ? И нима, отъ друга страна, подкупничеството не изчезна веднага, съкашъ по едно вѣлшебство, когато бѣше въведена сждебната реформа? Очевидно усиляването на углавнитъ наказания не правятъ никакво впечатление и оставятъ безъ влияние. а нѣкакви други мѣрки, които не се отнасятъ прѣко къмъ подкупничеството, вършатъ чудеса. Нужно ли е да се пояснява въ какво се крие секретаръ?

Появяването проекта на министерството на правосъдието за борба съ подкупничеството потвърждава мисълта, че това подкупничество си остава една разлагаща нация държавенъ животъ язва, за борба съ която правителството не взима никакви реални мѣрки.

Изъ полския печать.

В. „СПРАВА ПОЛЬСКА“ съобщава текста на едно писмо отъ Варшава на князь Любомирски и графъ Адамъ Роникере, съ дата 12 ноември м. г. Това писмо се отнася до въпроса за снабдяване съ храни население то на окупирания отъ германски войски Полша. Както се вижда отъ приложения къмъ писмото мемориялъ, въ Варшава пристигналъ отъ Брюкселъ професоръ Вернондъ Л. Келлогъ, директоръ на „брюксел-

ското бюро за подпомагане на Белгия. Професоръ Келлогъ повдигналъ въпроса за простиране дѣйността на комитетъ и въ Полша. Комитетътъ ималъ на разположение и внасялъ за белгийското население 70 хиляди тона жито всѣки мѣсець. Англия разрѣшавала на това учреждение да внася продукти въ Белгия подъ условие, че отъ тѣхъ ще се ползува само билгийското население и че то само ще завежда разпрѣдѣлението на тѣзи продукти. За тази цѣль било образувано едно белгийско дружество „за помощи и продоволствие“, въ което работели около 35 хиляди души. Германскитъ власти дали съгласието си за цѣлата тази работа, като сж запазили въ рѣцѣтъ си само контрола. За това вноса на храни за Белгия се извършва безъ всѣкакви прѣпятствия отъ страна на английската блокада.

Въ полското царство — пишатъ Любомирски и Роникеръ на живущия въ Петроградъ баронъ Кроенбергъ — трѣбва да бѣде създадена сжщо такава организация, както въ Белгия. Започнаха се прѣговори съ германски власти по този прѣдметъ и вѣроятно въ скоро врѣме ще се свършатъ съ положителни резултати.

Авторитъ на писмото прѣдлагали на баронъ Кроенбергъ да ходатайствува прѣдъ правителствата на Русия и Англия за допусането на храни въ окупирания отъ германскитъ войски Полша при условия а-налогични съ белгийскитъ.

Слѣдъ получването на това писмо, придруженъ отъ графъ Воле полски, баронъ Кроенбергъ се прѣдставилъ на руския министъръ на външнитъ работи С. Д. Сазоновъ, който обѣщавалъ своето съдѣйствие.

Обявление.

Честъ имамъ да съобща на почитаемитъ си клиенти, че прѣмѣстихъ догения си павилонъ, „ОХРИДСКО-ЕЗЕРО“ въ улицата „Василь Левски“ до долгерското кафене.

Съ почитание:

Стефенка Хр. Коджейкова.

Печати. „Зора“ — Варна.

O Nikita, o Nikita!

Melodie: O Tannenbaum, o Tannenbaum.

O Nikita, O Nikita
Was dachtest du vor Jahren?
O Nikita, o Nikita,
Wie warst du hoch gefahren.
Wie du dem Deutschen auf der Stell'
Mit deiner Kriegserklärung schnell,
O Nikita, o Nikita
Bist an den Hals gefahren.

O Nikita, o Nikita
Wie konntest du's riskieren?
O Nikita, o Nikita,
Die Deutschen zu brüskieren,
Mit deiner Hand voll Militär,
Denk doch an Serbiens Malheur. —
O Nikita, o Nikita,
Das existiert nun auch nicht mehr.

O Nikita, o Nikita,
Wie ist es dir ergangen?
O Nikita, o Nikita,
Sie haben dich gefangen.
Du hättest müssen schlauer sein,
Mit Serben nie dich lassen ein.
O Nikita, o Nikita,
Nun ist dein Reich verschwunden.

O Nikita, o Nikita,
Wie fließen dir die Tränen;
O Nikita, o Nikita,
An's Reich denkst du mit Sehnen.
Die Brüder liessen dich im Stich,
Sie dachten doch zuerst an sich!
O Nikita, o Nikita,
Du bist ein armes Luder.

(G. H.)

ZUR LAGE

Die Petersburger Telegraphenagentur veröffentlicht die Nachricht, dass der russische Ministerpräsident Goremkin, wegen seiner erschütterten Gesundheit, sein Amt niedergelegt hat. Das bisherige Mitglied des Staatsrates Stürmer übernimmt sein Amt.

Um Herrn Goremkin für seine bisherige Tätigkeit, die Dankbarkeit der russischen Regierung zu beweisen, ist er zum ersten Staats-Geheimrate ernannt worden.

Die Krankheit Goremkins scheint rein diplomatisch zu sein.

Die Entlassung Goremkins scheint durch wichtige innerpolitische Verwicklungen in Russland zu sein, umsomehr weil dieser ein fanatischer Anhänger der russischen absoluten Monarchie ist. Jetzt, wo auch Goremkin von dem russischen politischen Platze verschwindet, sieht man ein friedliches Einverständnis zwischen Russland und Deutschland immer näher kommen.

Die Bukarester Zeitungen schreiben, dass die Verhandlungen zwischen den Zentralmächten und Rumänien für den Einkauf von 140000 Waggon Getreidelebensmittel fort dauern. Die Frage scheint eine günstige Richtung zu nehmen.

Rumänische Blätter melden, dass von einem russischen Torpedoboot an der Donau, drei Meilen von der St. Georg-Mündung entfernt, auf rumänischen Boden ein russischer Offizier und 12 Matrosen gelandet sind, die dort einen Aufklärungsdienst unternommen haben. Sie haben die Bauern über die Breite und Tiefe der Gewässer ausgefragt und viele Uuskünfte über die Umgegend verlangt. Die russischen Scheinwerfer beleuchteten ganze Nächte lang das rumänische Donauufer. Während des Tages beobachteten fortwährend russische Flieger die Gegend an der russisch-rumänischen Grenze.

Im Abgeordnetenhaus erklärte der französische Ministerpräsident Briand, dass die Zeppelinangriffe ein unvermeidliches Unglück sind, die der Krieg mit sich bringt und entsagt, öffentlich die Massnahmen anzugeben, die die französische Regierung zu treffen beabsichtigt, um die Stadt Paris vor Zeppelinangriffen zu schützen.

Das Reuterbüro meldet, dass die Angriffe der deutschen Luftschiffe auf England, namhafte Verluste in den Industriestädte verursacht haben. Bis jetzt sind 44 Tote und 7 Verwundete gemeldet worden.

Viele französische und russische Zeitungen verbreiten die Nachricht, dass auf

den westlichen und östlichen Kriegsschauplätzen drei bulgarische Divisionen kämpfen und dass bald auch bulgarische Soldaten an der Jrak-, Kaukasus- und Suezfront erscheinen werden. Diese Nachricht wird überall mit Schrecken aufgenommen, da man sich den bulgarischen Soldat in manchen Gegenden als ein Ungeheuer vorstellt. Die Einbildungskraft unserer Gegner scheint keine Grenzen zu haben. Ein erhabener Fremder sagte als er dieses erfuhr: „In Bulgarien ist alles möglich, es ist aber keine Soldatenfabrik.“

NACHRICHTEN

der Ereignisse vom 5. Februar. Berlin, den 5. Februar 1916.

Grosses Hauptquartier: Westl. Kriegsschauplatz.

Bei Loos und Neuville fanden lebhafteste Handgranatenkämpfe statt. Die feindliche Artillerie entwickelte an vielen Stellen der Front, besonders in den Argonnen, rege Tätigkeit. Westlich von Marle fiel ein französischer Kampfdoppeldecker, dessen Führer sich verirrt hatte, unversehrt in unsere Hand.

Berlin, den 5. Februar 1916.

Oestlicher Kriegsschauplatz:

Keine besondern Ereignisse. Wien, den 4. Februar 1916.

Das Pressebüro beim Hauptquartier veröffentlicht folgenden Bericht:

Bei der Erklärung die der Minister Sassanoff manchem Journalisten gemacht hat, sagte er, dass obwohl die Lage am Balkan kläglich geworden ist, hofft er, dass Russland in seiner Rechtsache triumphieren wird. Die russischen offiziellen Berichte rechtfertigen nicht diese Hoffnungen der russischen Regierung, sie enthalten nichts, was das russische Volk trösten kann, da sie nur Ereignisse die die Verbündeten Russlands anbelangen, melden. Die Leiter des russischen Heeres scheinen bescheiden geworden zu sein.

Berlin, den 5. Februar 1916.

Balkan-Kriegsschauplatz:

Unsere Flieger beobachteten im Wardar-Tale, südlich der griechischen Grenze und bei der Anlagestelle im Hafen von Salonik, umfangreiche Brände.

London, den 5. Februar 1916.

Der Dampfer Franz Fischer, der als Kohlenschiff an der englischen Küste fuhr, wurde Dienstag Nacht von einem Zeppelin, der von Hartepool nach London unterwegs war, versenkt.

Turin, den 5. Februar 1916.

Salandra sagte in einer Rede vor einer monarchischen Vereinigung: „Bleiben Sie stark und einig, um die Regierung zu unterstützen, und sie, wenn nötig, durch eine Regierung zu ersetzen.“

Wir sind in Schützengräben erschöpfte Kräfte, es kann der Augenblick kommen, wo wir wieder hinter die Front zurückgehen, um ganz von vorne wieder anzufangen.“

Paris, den 5. Februar 1916.

Ein Erlass des Kriegsministers hebt die dauernden Befreiungen vom Heeresdienst auf; zukünftige Zurückstellungen werden immer nur von begrenzter Dauer sein.

Washington, den 5. Febr. 1916.

Der Staatssekretär Lansing entschied, dass die Appam als Prise zu betrachten sei.

Berlin, den 5. Februar 1916.

Das Marineluftschiff L 19 ist von einer Aufklärungsfahrt nicht zurückgekehrt. Die angestellten Nachforschungen waren ergebnislos. Das Luftschiff wurde nach einer Reutermeldung vom 2. Februar von dem in Grimsey beheimateten Fischdampfer King Stephan in der Nordsee treibend angetroffen.

Die Gondeln und der Luftschiffkörper waren teilweise unter Wasser und die Besatzung war auf dem über Wasser befindlichen Luftschiffteile. Die Bitte um Rettung wurde von dem englischen Fischdampfer abgeschlagen unter dem Vorwande, dass seine Besatzung schwächer sei, als die des Luftschiffes. Der Fischdampfer kehrte vielmehr nach Grimsby zurück.

Athen, den 5. Februar 1916.

Zwischen den Regierungen der Entente herrscht Uneinigkeit, wer Serbien Geld vorschieszen soll; die serbische Regierung ist unfähig, den dringenden Anforderungen nachzukommen, weil die serbische Regierung auf der eiligen Flucht „die Staatskasse nicht ganz zuverlässig verwaltete“. Grosse Summen sind nicht aufzufinden. Die Untersuchung ist ergebnislos. Frankreich und Italien antworteten, die Angelegenheit der Unterstützung ist zwischen den Verbündeten noch nicht geregelt; Russland und England gaben überhaupt keine Antwort.

Wien, den 5. Februar 1916.

Eine österreich-ungarische Kreuzerguppe beschoss am 3. Februar die italienische Ostküste und die Bahnhöfe von Ortova und San Vito und verursachten schwere Schäden.

Eine Fabrik, ein Schwimmkran, und die Eisenbahnbrücke von Ariello, nördlich von Ortova wurden zerstört; Brände in San Vito beobachtet. Die Kreuzer kehrten unbelästigt zurück.

Berlin, den 5. Februar 1916.

Amtlich: Am 31. Januar und 1. Februar versenkte ein deutsches U-Boot in der Themsemündung einen englischen bewachten Dampfer sowie einen belgischen und drei englische, zu Bewachungszwecken dienende Fischdampfer.

Lugano, den 5. Februar 1916.

Ein italienischer Flieger wurde bei Lugano von schweizerischem Militär heruntergeschossen; er wird bis zum Ende des Krieges im Kanton Bern interniert.

Madrid, den 5. Februar 1916.

Imparcial zufolge dauern die Unruhen in Lissabon an, ein Wachmeister und zwei republikanische Gardisten wurden getötet. An anderen Stellen auf dem Lande drang die Bevölkerung in die Gehöfte der Landwirte ein und schleppten Getreide fort. Truppen wurden nach diesen Orten entsandt.

Разногласията

на Съглашението по издръжката на Сърбия.

АТИНА, 22 ян. Между правителствата на Съглашението има голямо несъгласие по въпроса коя от дия държави ще трябва да издръжа остатъците разбити части и бължани от Сърбия. Сръбското правителство има голяма нужда от материална поддръжка, тъй като при бѣгството си изостави държавното си съкровище. Постъпките на сръбското правителство прѣдъ държавитѣ от Съглашението не сѣ дали никакви резултати. Споредъ свѣдения, пълномощ. м-ръ на Русия въ Англия е направилъ постъпка прѣдъ английското правителство по тоя въпросъ, обаче послѣдното не е дало никакъв отговоръ. Франция и Италия отговорили, че тая издръжка на Сърбия подлежи по право на Русия и Англия.

ВИЕНА, 22 ян. Нѣколко австро-унгарски крайцери бомбардирани на 21 т. м. източния италиански брѣгъ; нанесени сѣ тежки поврѣди на гаритѣ, Ортово и Санъ Вито. Сжщо сѣ били унищожени една фабрика, единъ плаващъ кранъ — машина и желѣзнопътния мостъ при Арнело. Нашитѣ авиатори забѣлѣзаха голѣми пожари въ Санъ Вито. Крайцеритѣ се върнаха всички неповрѣдими на нашия брѣгъ.

ТУРИНО, 22 ян. Италианския м-ръ прѣдседателъ г. Саландра, е държалъ рѣчь прѣдъ монархистическата партия. Между другото, той казалъ: бждете силни и единени, за да подкрѣпите правителството и ако стане нужда да го замѣстите съ едно друго такова. Сега, ние изчерпваме нашитѣ сили въ окопитѣ, но може-би ще настѣпи моментъ какъво нашия фронтъ ще се смѣни, а въ такъвъ случай ще трѣбва да захванемъ нашата задача отначало.

БЕРЛИНЪ, 22 ян. (Официална), На 18 и 19 януари една наша подводна лодка потопи при устието на р. Темза единъ английски въоръженъ параходъ единъ белгийски и три английски рибарски параходи.

МАДРИТЪ, 22 ян. Споредъ в. „Имериаля“, бунта въ Лисабонъ продължава; населението уби единъ полицейски приставъ и двама републикански стражари. На много мѣста сѣ станали изтѣпления отъ страна на населението, като сѣ нападали житинитѣ складове на земледѣлицитѣ и имъ разграбили всичкото жито.

ЛОНДОНЪ, 22 яну. Прѣзъ време пътуването си къмъ Англия, ескадрата целеплини срѣщнали вториникъ вечерта английския транспортенъ параходъ „Францъ Фишеръ“, спиратъ го и слѣдъ като констатирани, че парахода дѣйствително е английски извадили персонала въ лодки които носи парахода и слѣдъ това парахода билъ потопенъ отъ целеплините.

ПОЖАРА

въ Солунъ продължава. БЕРЛИНЪ, 22 януари. Наши авиатори които направиха рекогносцировка по вардарската долина южно отъ гръцката граница и продължиха пътя си надъ Солунъ, донасятъ извѣстие, че пожаритѣ причинени отъ хвърленитѣ бомби на целелина още продължаватъ.

АТИНА, 22 януари. Съобщаватъ отъ Солунъ, че избухналиятъ пожаръ въ Солунъ, взема широки размѣри. Около депозита на солунската банка пожара е обхваналъ другитѣ здания. Сжщо така е установено, че въпрѣки стрѣмежа на англичанитѣ и французитѣ да прикриятъ своитѣ жертви и загуби причинени отъ целелина, това се открива отъ мѣстниятъ в-къ „Македония“, че загубитѣ на хора ранени и убити сѣ грамадни.

БЕРЛИНЪ, 22 ян. Наши дерижаблъ L 19 който бѣше заминалъ по разузнавателни цѣли не се е завърналъ.

Прѣдприетото дирено на този дерижаблъ остана безъ резултатъ. Споредъ извѣстието отъ 20 ян. На Агенция Райтеръ единъ рибарски параходъ отъ Гримбебъ бѣше забѣлѣзалъ въ сѣвѣрното море този дерижаблъ плаващъ надъ водата. Екипажа стоялъ надъ плаващата частъ отъ дерижабла и се молѣлъ за помощъ. Английския рибарски параходъ, подъ прѣдлогъ, че екипажа му билъ по слабъ отъ тоя на дерижабла, отказа да приеме въздухоплавателитѣ и ги остави на произвола на сждбата.

БЕРЛИНЪ 22 ян. По източния фронтъ положението е неизмѣнено и нѣма нищо за отбѣлѣзване.

Западенъ фронтъ.

БЕРЛИНЪ 22 ян. Германска главна квартира. При Лолъ и Ньовилъ станаха голѣми бойове съ ржчни гранати. Неприятелската артилерия въ Аргонитѣ продължава да обстрѣлва нашитѣ позиции. Западно отъ Марлъ слѣзе по погрѣшно единъ французки бипланъ който биде плѣненъ и поарѣденъ.

ЛУГАНО, 22 ян. Единъ италиански авиаторъ летяйки около границата е билъ сваленъ отъ Швейцарската погранична артилерия. Авиатора е билъ арестуванъ и интерниранъ.

КОМИТЕТА ни уведомява, че версиитѣ които циркулирали изъ града, какъво имало липса на жита е съвсѣмъ не вѣрно. Причината, че отъ два дена да се спрѣ редовното въ голѣмо количество вадене на хлѣбъ и главно това че комитетъ е взѣлъ рѣшение да спрѣ досегашния видъ на хлѣба отъ фурнитѣ и за въ бждаще ще имаме 3 качества приготвянъ хлѣбъ по типа войнишки. И тая мѣрка, за да не ставатъ злоупотрѣбление съ процента който се поставя отъ царевица въ житото който не е по-голямъ отъ 15% споредъ изявлението на прѣдседателя на комитетъ г. Балсамаджиевъ е повече отъ разумна.

Провадийско Банкерско Търговско Акционерно Дружество — гр. Провадия.

ПОКАНА № 31.

На основание чл. 184 от търговския закон и чл. 21 от Дружествения устав, поканват се г-да Акционерите на Провадийското Банкерско Търговско Акционерно Дружество да присъствуват на VI общо годишно събрание, което ще стане на 14 февруарий т. г. 2 часа след обяд в помещението на Дружеството, при следния дневен редъ:

1. Доклад на Управителния и провѣрителния съвети.
 2. Разглеждане и одобрение годишните равномѣтки за 1915 год. и приемане предложението за разпрѣдѣляне на печалбата и освобождаване отъ отговорностъ: Управителния и провѣрителния съвети и директора за дѣлата имъ прѣзъ изтеклата година.
 3. Измѣнение и допълнение на друж. уставъ.
 4. Избиране нови членове за управ. и провѣрителенъ съвети.
 5. Гласуване бюджетитъ на Дружеството за 1916. год.
- За право участие въ събраниято акциитъ ще се депозиратъ въ касата на Д-вото или въ Б. Н. и Земледѣлческа Банка и клоноветъ имъ срѣщу удостоверение издадено отъ сѣщитъ.
- Ако на 14 февруарий т. г. събраниято не се състои, по непрѣдставяне на 1/2 отъ капитала за 21 февруарий т. г. прѣзъ което време ще се приематъ и нови депозирания на акции.
- Депозирането на акции и приемането на пълномощията ще се прѣкрати на 11 и 18 февруарий т. г. 6 часа вечерята.
- гр. Провадия 21 януарий 1916 год.

Отъ Управителни съветъ.

РАВНО СМѢТКА

активъ приключена на 31 декември 1915 год.

пасивъ

1 Каса	377430	1 Капиталъ	300000
2 Портофейлъ	30118995	2 Резервенъ фондъ	24264
3 Ипотечи	61454	3 Текущи с-ки кред. 2 лица	386
4 Протѣсирани за/си	1402795	4 Срочни и безср. влогове	17922650
5 Текущи смѣтки дебитори	5124550	5 Гаранция Упр. Съветъ	28000
6 Полници за инкасо	937585	6 Депозанти	8708470
7 Недвижими имоти	1943825	7 Кореспонденти	451495
8 Сѣдебни дѣла	6660270	8 Инкасатори	1244185
9 Сѣдебни разиски	244290	9 Безлихвени смѣтки	823920
10 Депозирани цѣнии книжа	11424170	10 Дивиденди	15950
11 Дено съ храни	36797	11 Печалба 1915 г.	3753040
12 Цѣнии книжа	75750		
13 Мебели	49950		
	68184710		68184710

Директоръ: Е. Давидов.

Загуби и Печалби

да дава Приключено на 31 декември 1915 год.

да зема

1 Общи разиски		1 Отъ лихви, комисиона и др.	5218540
а) Залгата на персонала	444460	2 Отъ търг. дѣлки	582430
б) Канцеларски	1150	3 Отъ доходи нед. им.	282890
в) Компировки	260		
г) Помощи	250		
	610460		
2 Възнаграждение на Упр. Съветъ	1220		
Възнаграждение на Пр. Съветъ	255		
	1475		
3 Амортизация на мебели	60		
4 Държавни и общ. данъци	7321		
5 Постърнати лихви на влоговетъ и кредиторитъ	798680		
6 Адвокатски възнаграждения	36080		
7 Чиста печалба			
10% резервенъ фондъ	3753		
3% тантиеми за Упр. Съветъ	187650		
1% тантиеми за Пр. Съветъ	37530		
3% тантиеми за служащитъ	112590		
	713070		
8 Недѣлимъ остатъкъ	39970		
9 Дивидендъ по 10 лв. на акция	30000		
	6083860		6083860

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния съветъ при Провадийското Банкерско Търговско Акционерно Д-во, до шестото общо-годишно редовно събрание на акционеритъ

Господа акционери,

Съгласно разпореджанието на чл. чл. 18 и 19 отъ дружествения уставъ и чл. 202 отъ търговския законъ, честь ни е, да Ви направимъ едно кратко изложение за резултата отъ общата годишна провѣрка, която извършихме на дружественитъ дѣла, за изтеклата 1915 година.

1) Дружественитъ смѣтки сж водени най-редовно и винаги съгласно постановленията на търговския законъ, дружествения уставъ и протоколнитъ рѣшения на Управителния Съветъ.

2) Всички операции по дѣловодителството на Д-вото, сж правилно съставени и своевременно минати по дружественитъ книжа, водени винаги редовно, чисто и точно.

3) Управителния съветъ, директора и останалия персоналъ, сж дѣйствували въ рамките на законитъ въ Царството и дружествения уставъ.

4) Годишниятъ баланс на смѣткитъ „Загуби и Печалби“ за отчетната 915 год., който почитаемя Управителния Съветъ Ви поднася за одобрение, сж провѣрени отъ насъ и намѣрени въ пълно съгласие съ дружественитъ книги.

Годишниятъ балансъ е приключенъ съ активъ 68174710 и пасивъ 64431670 плюсъ печалбата отъ 3753040 лева или всичко пасивъ 68184710 лева.

5) Прѣдлагаме Ви и молимъ да подобрите прѣдложението на Управителния Съветъ за разпрѣдѣлянето на печалбата 3753040 лева съставено съгласно чл. чл. 4 и 31 отъ дружествения уставъ, така:

- а) Да се отдѣли отъ печалбата 10% резервенъ фондъ лева 3753
- б) 3% върху печалбата да се раздадатъ за тантиеми на Управ. Съветъ
- в) 1% тантиеми за Провѣрителния Съветъ 187650
- г) 3% „ „ „ „ 37530
- д) Недѣлимъ остатъкъ за 1916 год. 112590
- е) Да се раздадатъ като дивиденди върху капитала 300,000 л. зл. 39970
- по 10 лева на акция 30000

Всичко лева 3653040

Слѣдъ всичко това, молимъ да приемете и подобрите, годишната равномѣтка и смѣткитъ „Загуби и Печалби“, като освободите Управителния Съветъ и Директора на дружеството отъ отговорностъ, за управлението имъ прѣзъ изтеклата 1915 год.

Провадия, 21 януарий 1916 г.

Провѣрит. съветъ: { Аг. Черневъ.
Дичо Ст. Диковъ.

ПРОВАДИЙСКО АКЦИОНЕРНО Д-ВО „ДОБРИНА“.

ПОКАНА № 1.

Поканватъ се Г. Г. акционеритъ на Провадийското Акц. Д-во „Добрина“ да присъствуватъ на редовно годишно събрание на 7 февруарий т. г. въ 8 часа прѣди обядъ въ помещението на Д-вото въ гр. Провадия.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1) Докладъ на Управителния и провѣрителния съвети.
 - 2) Разглеждания и одобрения годишната равномѣтка за 1915 г., приемане прѣдложението за разпрѣдѣление печалбата и освобождаване отъ отговорностъ Управ. и Пров. съвети и Директора прѣзъ отчетната 1915 год.
 - 3) Гласуване кредитъ за 1916 год.
 - 4) Избиране нови членове на управителния и провѣрителния съвети съгласно чл. 9 отъ устава на Д-вото.
 - 5) Одобрение уволнението на Директора Добри Н. Борановъ и на-товарване да изпълнява сжщата длъжностъ Директоръ-касиера Тодоръ В. Даскаловъ.
 - 6) Измѣнение и допълнение на нѣкой чл. отъ Дружествения уставъ.
- Въ Събраниято могатъ да присъствуватъ акционери, които депозиратъ акциитъ си въ дружествената кантора въ гр. Провадия или въ клоноветъ на Б. Народна и Земледѣлческа Банка депозираниято акции и приемане пълномощия ще се приключи на 7 февруарий т. г. 6 часа вечерята.

Ако събраниято не се състои на 7 февруарий, т. г. отлага се за 14 февруарий сжщия часъ и мѣсто, въ който случай депозирание акции и приемане на пълномощия ще се прѣкрати на 11 февруарий т. г. 6 часа вечерята.

гр. Провадия, януарий 1916 год.

ОТЪ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВѢТЪ.

Годишна Равномѣтка

активъ за 31 Декември 1915 год.

пасивъ

1 Каса	1892416	1 Раз. безлих. с/ки	113422
2 Невнесенъ Капиталъ	92500	2 Капиталъ	370000
3 Портфейлъ	340128	3 Запасенъ фондъ	5834704
4 Ипотечарни Заеми	13655620	4 Влогове лих. кредит.	19988122
5 Текущи с/ки дебитори	2740020	5 Висящи постѣпления	830
6 Сѣдебни дѣла	3040308	6 Фон. съм. длъжници	502210
7 „ разиски	76835	7 Депозанти	2110180
8 Съмнит. длъжници	497305	8 Гаранции на управит. и пров. съвети	29275
9 Недвижими имоти	2301085	9 Тек. с/ки кредитори	3760
10 Мебели	1200	10 Загуби и печалби	4109951
11 Ефекти	1260	11 Акционери	750
12 Депоз. въ цѣни книжа	29275	12 Печалби за куп. за 1914 г.	77220
13 Записи и пол. инкасо	282680		
14 Цѣности на съхрап.	18275		
15 Акции	750		
	72825069		72825069

Загуби и Печалби

На 31 Декември 1915 год.

да дава

да зема

1 Канцеларски	85220	1 Отъ лихви, скон. и др.	5124477
2 Лих. сроч. и безср. вл.	618140	2 „ глоби, Ажио гер.-м.	67
3 Възнаг. на упр. и пров. съв.	1406	3 „ Канцеларски	65135
4 „ служащитъ	492330	4 „ Недѣл. ост. отъ 914	234
5 Данъци	611776	5 „ Ефекти	96
6 Печалби	4109951	6 „ Наеми	246280
		6 „ Търг. сдѣлки	582425
	6058017		6058017

Директоръ-Касиеръ: Т. В. Даскаловъ

ДОКЛАДЪ

На Провѣрителния съветъ при Провадийското Акционерно Дружество „Добрина“ до XXV Общо годишно събрание на Г. Г. Акционеритъ.

Г. Г. Акционери.

По силата на чл. 202 отъ Търговския законъ и чл. 18 отъ дружествения уставъ, като провѣрители направихме ревизия на Дружественитъ операции за прѣзъ изтеклата 1915 г. и въ резултатъ констатирахме:

1) че всичкитъ операции прѣзъ годината своеврѣменно и вѣрно сж записани въ книжата на дружеството.

2) Годишната равномѣтка и вѣдомостъта за Печалби и Загуби, прѣставени отъ Управителния съветъ е приключена съ печалба 41,099-51 левъ, която по прѣдложението на управителния съветъ слѣдва да се разпрѣдѣли така.

- а) 10% запасенъ фондъ 4110
- б) 4% Тантиеми на Управ. Съветъ 1479
- в) 1% „ „ Провѣр. „ 370
- г) 2% „ „ „ „ 740
- д) 12% Печалба върху капитала 277500 лв. на купонъ по 9 лв. за 1915 год. 33,300
- е) Недѣлимъ остатъкъ 1100-51

Всичко 41099-51

Слѣдъ всичко горѣизложено, ний Ви молимъ Г. Г. Акционери да подобрите така приключенитъ смѣтки и освободите отъ отговорностъ Управителния Съветъ и Директора за дѣйността имъ прѣзъ отчетната 1915 год.

гр. Провадия, 16 януари 1916 г.

Провѣрителенъ Съветъ: { В. Недевъ.
Мих. Н. Сатанлиевъ.